

KUNST.

BESLUIT VAN HET MOZART-
FEEST.„Die Zauberflöte” in den
Stadsschouwburg.

Het Mozart-feest is besloten met een verto-
ning van de opera „Die Zauberflöte” in den
Stadsschouwburg, die althans wat het muzi-
kale deel betreft onder onze omstandigheden
niet beter en schitterender had gekund en die,
ook buiten die omstandigheden om gerekend,
alleszins der Wagnervereeniging en haar groote
reputatie waardig is geweest.

Fraai en meesterlijk was Bruno Walter in
de eerste plaats. Fraai en meesterlijk vanaf de
eerste maten der brillant-gegeven Ouverture
tot het laatste groote slot: een heerscher over
heel het apparaat die alles wist en alles zag
en alles hoorde, die hier iedere bekoring ken-
de en beleefde en te voorschijn tooverde, en
die een even levendig als muzikaal en dichter-
lijk geheel schiep. Onvoorwaardelijk geloofde
men aan Walter op zijn leidersplaats van dezen
avond; onvoorwaardelijk kon men zich hier
aan heel zijn inzicht overgeven. En men wist
dat alles wat hij deed hier groot en van den
allereersten rang was.

Op de scène scheen mij eerste onder allen
Lotte Schöne als Pamina: prachtig zangeres
wier kunst op zeer bijzonder hoog niveau stond
en wier stem verrukte. Naast haar was de

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN.

BIJ GEBREK AAN EETLUST, oprispen,
slechte maag, trage spijsvertering, darmver-
stopping, opgeblazenheid, stofwisselingskwalen,
nietroos, jeuk, bevrijdt het natuurlijke
„Franz-Josef”-bitterwater het lichaam van de
opgehoopte afvalstofvergiften.
(Adv.)

6987

Ziehier de lijst: Matthieu Ahlersmeijer,
Eugen Transky, Alice Brühn, Minny Rüske-Le-
opold, Magda Strack, Ellice Illiard, Hildegard
Weigel, Else Grünwald-Seyfer en Godfried van
Beever.

Het koor was door Hans Cleuver als steeds
uitnemend voorbereid, zong als steeds voor-
treffelijk en gaf zich als steeds met hart en
ziel aan zijn taak. Het orkest speelde vaak
brilliant.

Een bewonderenswaardige Pamina in de
Zauberflöte-voorstelling: Lotte Schöne.

Tamino van Julius Patzak een fraai gezongen,
zij het misschien wat laconiek gespeelde rol.
die Papageno van Rehkemper treffend mooi van
klank en even sober als levendig en licht van
actie.

Rond deze drie groepeerden zich de anderen:
Emanuel List (Sarastro) met zijn verbazing-
wekkende sonoren omvang, doch zijn niet zeer
onderhoudende tempi; Louise Szabó (König-
in der Nacht) wier coloratuur meer virtuozen
schijn dan precieze zuiverheid of groote muzi-
kalfteit had, en vroolijke en welluidende par-
tijzen van Papagena (Anni Frind) en Monosta-
ros (Carl Seydel).

Wat de kleinere rollen betreft kan ik u niet
de kwaliteiten van ieder kunstenaar afzonder-
lijk meer noemen. Ik vermeld hun namen en
het feit dat géén van hen onbevredigend was,
ontegendeel: dat allen zeer voldeden.